

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагдохить поранок, та ще ніч“ Іса 21

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LII. МІСЯЧНИК № 6
Червень (June) 1931

ЗМІСТ:

ЙОГО ХРАМ. ЧАСТЬ 2 (Докімченне)	83
Його Слава	83
ЙОГО ХРАМ. ЧАСТЬ 3	85
Нагорода За Вірність	89
ЛЮБОВ ВИБРАНИХ	91
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	96
РАДІОВІ ПРОГРАМИ	82

„Слухайте ж і не забудьте на варті й сторожі ж бо ви башти, роздумуйте, бо дуже він мовить, що виступить на мою славу.“ — Апокаліпсис 2:1.

СЛОВА ВІСНИКА
Якщо літальний ніс
не може заломити
Викул За Вору

На всьмі переполох народів у заклопоті; як зоре море та фіні. [взбудені, невдоволені маси]. І охороняйте ж бо від страху
та дожиждіна того, що прийде на всьмі народи, бо небесні замикаються. ... Я не бачите, що се хистить. Знайте, що
Царство Боже близько. Випросяйтесь і вісімнадцять години вімі, радуйтеся, бо близько вже виконання всіх. — Євангелій
Маття 24:33, Марк 13:35, Луки 21:28-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божє Слово. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати активну участь в розборі його змісту. Він подає розклад дорожніх подорожі життєвих посланців по зборах, і оголошує конвенції і подає спрощення з них. Він також поміщує програми для радіостанцій і поміщує відповідний й навчаючий матеріал для пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть незмінно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі науки міраються. Він є незалежний від впливу різних версій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає до уваги жодної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного в ній слова, порівнюючи його з вченням неомисльним Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечливості і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

.. **ЩО БОГ** є єдиний справедливий Бог, Сотворитель неба й землі, і перебуваючий віки до віків; що Його було початком його творіння, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка слава на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статися Вікупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість свого чоловічства яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є слугувати спізнами її Господа Ісуса Христа, преобразуватися на подобі його, давати свідчення о імені й замірі Бога Єгови, і остаточно бути прославленою в Ісусом Христом в небесних царстві; що Христос, Голова і тіло, становить „насліддя Авраама“, котрі буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернув і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слугувати йому.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ через усіх творивом тепер є оправдання Єгового імені й слова, і що се є привид як і повинність кожного правдивого Християнина давати свідчення Ісуса Христа, голосити, що царство небесне прийшло. *Ся євангелія царства мусить бути голослена.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Leinster Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Промени адресувати в кожний раз на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, але повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WEER Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Вів годинні програми будуть дані раз на місяць, що другої вівторки кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є, 12-го червня в 7:30-8:00 год. 9-го жовтня в 7:30-8:00 год. 10-го липня в 7:30-8:00 год. 1-го пад. в 7:30-8:00 год. 14-го серпня в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год.

Всіх братів в Радіо околиці Клівленд, Огайо повідомляємо що браття з Акрон, Огайо будуть надавати програми через радіо станцію WHK Cleveland, Ohio, в слідуючих часах:

В неділю, 14-го червня від 8:40 - 9:00 год. рано

В неділю, 12-го липня від 8:40 - 9:00 год. рано

Всіх є прошено наставляти радіо і пізніше повідомити братів подо програмів.

Тексти На Освідчення

(Продовження з Сторони 96)

Середа 29-го липня, 1931

«Страту нема в любові, а звершена любов єсть: вибачає страх, бо страх муку має, і хто лякається, той не звершений в любові.» — 1 Йоана 4:18.

ЯК ХТОСЬ може бути совершенним у любові, що є „овоч духа“? Не сим, що він буде байлужим або безчинним у виконуванню роботи Божого свідчення. Любов можна доказати лише через дотримування заповідей Божих. Жити в день суду, тому що Господь прийшов до свого храму: і відносно сього є написано: „У сьому звершена любов у вас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому.“ (1 Йоана 4:17) Хто боїть ся образити яку будь часть Сатанської організації, або боїть ся, що хтось не буде добре думати про нього і задля тої причини стримується від озважного голошення вістки о царстві в теперішнім часі, той не є совершенний в любові. Лише ті, що люблять Господа, приносять овочі царства. В 7/15/30.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LII.

Червень, 1931

№6

Його Храм

(Продовження з Попереднього Числа)

³⁶ Дім Єгови є бажанням людей, а Ісус Христос є Голова того дому. Він вже прийшов і тепер збирає до себе тих, що будуть становити той дім. Перша робота, прийшовши до свого храму, була воскресення тих, що померли вірні в угоді о царство. І тепер хто вмирає в Господі є перемінений в миг ока; і так Божий останок на землі станеться частию Божого дому. Із викінченням членів храму, прихід буде повний і цілковитий, і тоді появляться сини Божі і будуть радістю для всіх, що люблять праведність.

³⁷ Потрясення „небес" і „землі", „моря" і „суходолу", зачалось в 1914 р. і в 1918 р. „Той бажаний" прийшов до свого храму; і останок перший побачив сей факт і радується. Ті народи, що становлять видиму часть диявольської організації, прилагоджуються до того, що вони думають є стало-триваючий мир, але потрясення дальше продовжається. В теперішнім часі миру вірний останок, бачучи, що Господь прийшов до свого храму, йде в радості Господній і дає свідоцтво людям, що Єгова є Бог і Христос є царем, і що Він є Тим кого вони бажають. Підчас коли храм сю роботу виконує, тоді ворог розпучливо старається перешкодити їм, але Господь хоронить їх і вони одважно йдуть вперед. З цілковитим знищенням сатанської організації, сліпота з очей людських буде осунута і Боже слово і ім'я буде оправдане. Коли храм буде полічений, тоді люди зрозуміють, що Той, на кого вони так довго чекали, є Христос, і що Він вже прийшов і дасть їм свободу і благословенства. Божий храм буде посередничити між Єговою а людьми на землі, і в сім то місці люди будуть шукати благословенств своїх. Про сей Господень храм є написано: „Мій дім буде називатися домом молитви для всіх людей." — Ісаї 56:7.

³⁸ Коли храм буде укінчений, тоді слідує пророцтва виповняться. Господь вже тепер паскаво показує своєму народові наперед те, що має перейти в короткім часі. (Ісаї 42:9) „Схашаються і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів." (Пс. 22:27) „Йому служити муть всі народи... всі народи будуть прославляти тебе."

(Псалма 72:11,17) „О прославляйте Господа всі народи, прославляйте Його усі люди." (Пс. 117:1 Анг. перк) „Народи, що тебе не знали поспішають до тебе задля Господа, Бога." (Ісаї 55:5) „І поприходять народи до світла твого (Ісаї 60:3) „І благословити муть його народи і будуть ним хвалитися." — Еремії 4:2.

³⁹ Ім'я „Юдей" в слідуєчій пророцві стоїть замість храму, Христа і членів Його тіла, тому що вони є ті, що дають хвалу Богу Єгові в Його організації, котра є представлена через Єрусалим; отже для того є написано: „У ті часи буде так, що десятеро з усяких ріжномовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог." — Захарії 8:22,23.

⁴⁰ Тоді ім'я Єгови буде вивисшене. „Від сходу бо та й до заходу сонця буде ім'я моє величаться проміж народами, ... говорить Господь Саваот." — Малахія 1:11.

Його слава

⁴¹ Ім'я Єгови було обчернене. Він буде Той, що буде прославлений, і та слава Єгови буде на Його домі, як се каже пророк: „І я сповню сей дом славою." Завваж, що ці слова наступають зараз по відбудованню храму. Від часу коли Господь Ісус Христос прийшов до свого храму, і зачав збирати його до себе, слава Господня появилася в храмі, і лише кляса храму бачить її тепер. „Слава Господня зійшла над тобою. ... а над тобою засияє Господь і слава його явиться над тобою." (Ісаї 60:1,2) Той храм є дім Єгови і місце Його спочинку, тому що кляса храму виконує Його прикази. Отже се Його слава наповнила той дім.

⁴² Нема ніде записано в Біблії, щоб слава Господня наповнила храм Зоробабеля в часі його посвячення або в який инший час. Ті слова мусять відноситися до позатипічного храму Божого. З приходом Ісуса Христа до храму слава Господня зачала наповняти храм. (Ісаї 61:1-4) Слова Ісуса відносяться до тої самої слави коли Він сказав: „Се промовив Ісаїя, як видів славу Його й глаголав про Него." — Йоана 12:41.

⁴³ Тепер день Господень є уже з нами і храм є наукінченню, і для заохочення останка є написано в пророцтві: „Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу.” (Ісаї 20:5; Одкр. 15:8) Згаданий „дим” в Одкритті символічно представляє присутність Єгови в своїм домі. Прийде час і люди побачуть славу Господню в Його домі. „І се — слава Бога Ізраїлевого йде від востоку, а голос його ніби гук вод многих, і землю осіяло від слави його. Видиво се було таке ж саме, яке я бачив, прийшовши заповісти погубу місті, які бачив я при ріці Ховар. І впав я на лице моє. І ввійшла слава Господня в храм брамою, оберненою лицем ід сходу сонця. І підняв мене дух, і ввів мене в серединний двір, і се — слава Господня сповнила увесь храм.” — Езек. 43:2-5

⁴⁴ Єгова дав знати своїм людям Юдейським, що Він був з ними при будованню храму, і що если їх віра в Нього була повна, тоді невдача булаб не можлива. Для того Він велів своєму пророкові написати: „Мое срібло й моє золото, говорить Господь сил небесних.” (Аггея 2:8) У відбудованню позатипичного храму Єгова є дійсним будівничим. Ісус Христос є Його активним агентом, але Він робить під Його керівництвом. Отже Єгова дав своєму народі до зрозуміння, що Він є відвічальний за храм і що зачавши сю добру роботу, Він скінчить в своїм часі і для своєї власної слави. Слова пророка відносно „срібла” і „золота”, ужиті ту, є літерально і символічно правдиві. Се все належить до Єгови. Дехто з людей думає, що він є здібний побудувати дім Господеві самий, але сього ніхто не може зробити. Інші знов кажуть, що Бог припоручив одному чоловіку всю правду відносно будовання храму Єгови; і в сім вони мияться, і через се даючи славу сотворінню радше чим Сотворителю, і так падають в поласку ворога.

⁴⁵ Правда є уподоблена до срібла „очищена від землі, в горнилі сім раз перетоплена”. Правда, як і все срібло знаходиться в землі, і належить до Бога Єгови, і про се Він повідомляє своїх вірних людей для їх заохочення. Люди не можуть очистити правди, бо правда не належить до них. Бог се робить через свого головного езекутивного урядника у своїм часі. (Малахія 3:3) В одинокий спосіб в який можна бути занятим у відбудованню храму Господнього, то се через ревну активність в службі Господній оскільки є нагоди. Нехай ніхто не ошукує себе, що він може сидіти тихо і бути безактивним в сім дню битви і рівночасно отримати благословеньства від Господа Бога як один із Його останків.

⁴⁶ Не всякого часу готівка для провадження праці Господньої є на руках, і хто має слабу

віру, той може настрашитись, що робота буде стримана задля своєї причини. Тож Бог дав своїм людям пізнати, що Його робота не впаде задля браку грошей, тому що все золото його і будовання храму його. Ті що вживають свої гроші в його роботі, розуміють, що се є найбільший привилей. Останок, що повернув з Вавилону, мусів бути досить бідний, і задля сеї причини слово Господне було дане їм, щоб вони не страхались своєї матеріальної бідноти. Так само і інші, Божий нарід на землі є досить бідний в матеріальних річах. Вони бачуть, що фінансові обставини у світі стають чим раз гірші, і дехто може думати, що вони не мають даліше працювати, або що праця вже майже зроблена. Ніхто не потребує непокоїтись сим. Робота Господня буде поступати даліше аж до кінця на славу Його.

⁴⁷ Тоді Бог через свого пророка даліше сказав до Ізраїльтян в Єрусалимі, котрі гляділи на уснови храму: „Велич сього останного храму буде більша, як давнішого, говорить Господь сил небесних.” Безсумніву, ті слова були сказані для заохочення будівничих. Так і тепер, останок знає, що храм Єгови скоро буде скінчений, і що його слава і красота буде далеко перевищати всякі будівлі попередні. Останок Ізраїля не потребував знеохочуватись тим, що то був лише початок роботи коло храму, але йому було сказано вповати на Бога, що Єгова зробить ту будівлю славною. Так само й тепер останок Божого народу на землі, дивлячись на себе і на одні других, вони не бачуть нічого надзвичайного. Вони бачуть, що число ревних робітників є мале, і чим раз стає менше: вони бачуть, що многі, що колись були з Господом, тепер дійсно противляться роботі, і такі обставини можуть знеохотити слабших. Єгова хоче, щоб вони знали, що если вони будуть вірувати Йому, то вони побачуть позатипичну будівлю, викінчену і далеко більше величаву чим типічна. Бог будує її, і та будівля буде місце стрітіння між ним і тими, що будуть бажати примиритись з Ним і жити.

⁴⁸ Єгова даліше зсилає свої благословеньства і доброту на останка. Коли гнів ворога збільшується і опозиція проти Його народу стає чим раз сильніша, тоді Всевишній збільшує своє світло на своє Слово і освічує видіння останка, позволяючи йому бачити Його старання для його охорони і підтримання. Не вдовгім часі війна скінчиться, і останок знає се на певно. Незадовго імя Єгови буде оправдане, і ті, що з храму побачуть Єгову в повній славі. Однак перед останком є ще много до роботи, тому він мусить кормитись Словом Божим і служити Йому оскільки він має отвореної нагоди.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- 38-40. Наведи писання і покажи, як люди будуть витати посередництвом, коли храм скінчиться?
- 41-43. Укажи на час і спосіб сповнення пророцтва: „І сповню сей дім славою.“
- 44-46. Чому Єгова сказав: „Срібло моє і золото моє“? Яку пораду Господь дав в Одритті 3:13 для тих, що ба-

жають бути дійсно багаті? Як лише можна таке багатство набути?

47. Яку ласку і радість Божий народ отримує зі слів, що „слава теперішнього дому буде більша чим попереднього“?
48. Що останок тепер може сподіватись зі сторони ворога? Як Єгова ласкаво потривав для свого народу о всі потрібні речі? Який в їх привнес і радість в тім часі?

Його Храм

Часть 3

«І на се місце пішло мир, говорить Господь сил небесних.» — Аггея 2:9.

ЄГОВА замірив установити мир у цілій вселенній. Се є абсолютне і цілковите запевнення, що Він се зробить. Однак правдивого миру не може бути, поки чинителі беззаконня будуть свободні, Бог заявив, що Він замірив знищити всіх беззаконників; і тоді прийде мир. Єгова виповів війну проти Сатани, лукавого ворога, і проти його організації; і Він буде воювати, щоби установити мир. Для того Він відкриває себе під іменем „Господь Саваот“, що значить всемогучий Бог бою. Він також відкриває себе під іменем „Господь сил“, що значить сильний по над свою армію, і котрий воює проти чинителів беззаконня. Він зробив Ісуса Христа головним Вождом своїх військ, і в Божім назначенім часі Христос поведе то військо до перемоги, щоби установити вічно триваючий мир.

Війни спустошили рід людський. Володарі, котрі є видимою частию Сатанської організації, розбуджували много воєн, і прості люди терпіли наслідки їх. Тепер проводарі бачуть, що навіть прості люди зненавиділи проливати людську кров, і тому вони розпучливо стараються в якийсь спосіб завести мир. Однак всі їх змагання будуть даремні. Саме перед світовою війною духовенство говорило до їх союзників, володючої класи: „Війни вже більше не буде, ми проповідуємо мир для світа.“ Та війна прийшла, зробила великий переворот між народами. Тоді, в очах многих духовенство стало фальшивими пророками, котрими вони й є.

Коли Ліга Народів зачала існувати, тоді було оголошено, що та Ліга унеможливить війну і настане вічно триваючий мир. Духовенство стало головними заступниками тої Ліги Народів, і з вдаваною побожністю із великою повагою оголосили Лігу Народів яко „політичний вираз царства Божого на землі.“ Тут духовенство знов стало фальшивими пророками; і їх союзники володарі і взагалі люди бачуть, що вони є фальшивими пророками. Много різних розоружних конференцій і конвенцій відбувались і різні мирові угоди були підписані на папері, котрими народи зобов'язувались жи-

ти в мирі. В сій роботі „фальшивий пророк“, згаданий в Одритті, є провідником і висказує великі гордовиті слова про те, що має скоро настати. Тут знову гіпокритичне духовенство виходить наперед і пророкує „Мир, мир, а мира нема.“ (Еремії 6:14). Можна сподіватись, що не задовго сатанські представителі, і ті, котрих вони ще можуть звести і замотати, будуть разом казати: „Мир і безпека“; і тоді нагледати знищення прийде на них, тому що Господь сказав, що се прийде на них.

Тепер в небі є мир, але нім той мир в небі прийшов, то треба було провадити війну. (Одриття 12:7,10). На землі не може бути мира поки Господь сил не знищить армію чинителів беззаконня. Се Він доконає через свого головного урядника, котрий є Головою храму. Коли храм в Єрусалимі був викінчений, тоді Єгова заявив через свого пророка: „І на се місце пішло мир, говорить Господь сил небесних.“ Безсумніву, що се пророцтво відноситься ся до часу коли Шілог (Князь Мира) прийде і всі справи землі будуть під контролею Його.

Один із титулів, який Бог дав своєму могутьому Виконавчому Урядникові, є „Князь Мира“; і його миру не буде кінця. Між народом Божим не може бути цілковитого миру поки Князь Мира не осушить чинителів беззаконня. (Захарії 9:10). „Тоді я поторошу вози боеві в Ефραίму й боеві коні в Єрусалимі та й полуманий буде лук воєнний; він бо буде проповідувати мир між народами.“ (Захарії 9:10). Тоді народи зрозуміють, що Той, кого вони бажали, Князь Мира, прийшов і всі, що бажають чинити добро, отримають мир і добробут. Інший переклад сього тексту Аггея 2:9 звучить так: „І в сім місці дам успіх.“ Триваючий мир між людьми отворить дорогу для них, щоб вони віддали свою енергію на службу праведности і тоді Бог дасть їм щасну долю. Їх успіх прийде тоді, коли вони звернуть свої серця до Єгови через його храм.

Жадний чоловік хто любить Бога не повинен дати звести себе і на хвилину, що люди в

який будь спосіб заведуть мир на землі. Хто навіть думкою симпатизує з світовим рухом за миром, той противиться волі Божій і його замірі. Мир і добробут не може прийти для людей через Лігу Народів, або через людське зроблений мирний договір, тому що Бог заявив, що так не буде. Мир між Богом а чоловіком, між чоловіком а чоловіком, між чоловіком а звірем, може прийти лише в Богом назначений спосіб. Той спосіб Бог виразно зазначає, що він приїде через Його храм.

⁷ Три місяці і двацять чотири дні по сім, як Аггея зачав пророкувати, пророк став перед пророковими людьми і промовив до них властю Господньою: „У двацять четвертий день, дев'ятого місяця, в другому році Дарійовому, надійшло слово Господнє через пророка Аггея таке ...“ (Аггея 2:10) Той час рівнявся нашому грудню, а в Палестині в той час падають дощі. „І зібравшись за три дні в Єрусалимі усі осадники Юдеї та землі Беняминової. А було се дев'ятого місяця, двадцятого дня місяця. І сидів увесь народ на майдані коло дому Божого, й дрожав так задля цієї справи як і від дощу. Але народу багато й пора дощова та годі стояти на улиці.“ — Ездра 10:9,13.

⁸ Пророк Аггея висказав своє пророцтво десь у тім місяці. Слова пророка в тім случаю показують, що то був відповідний час застановитись уважно над Господнім діланням з Його народом. В той час основи для відбудовання храму були скінчені. Робота коло храму поступала скорим кроком вперед і Жиди не дозволили ворогам перешкаджати їх роботі. Господь тепер показав своє признание вірному останку Жидам за їх пильну працю яку вони виконували, і тому він післав Аггея перед них пророкувати задля їх заохочення.

⁹ Єгова, через свого пророка, перше поставив питання священникам як вони розуміють закон Господень і що є святе і що є нечисте. Бог дав закон Ізраїльтянам, щоб ті, що були священниками, „розбирати між тим, що святе, і тим, що не святе, між тим, що чисте, і що не чисте.“ (3 Мойсея 10:10) В сім случаю Аггея приказав священникам, щоб вони пояснили закон людям.

¹⁰ Так само і в теперішнім часі Божий наріз потребує научення в законі Божім, щодо сього, що є святе а що не святе, що є чисти в очах Господніх а що є не чисте. (Наприклад, дехто не бачить, що Диявол має сильну організацію і що він воює проти Бога і Божого народу, і тому вони не остерігаються від нечистих річей. В сім случаю пророк Аггея став перед народом Божим по приказі Господнім, і сказав: „Так говорить Господь сил небесних: Поспитай у священників про закон і скажи: Коли б хто і

в полі одержав своєї та ніс посвячене м'ясо або та й доторкнувся полою до хліба, чи до чого вареного, чи до вина або олії, чи до якої небудь їжі, то чи воно через те освятиться? І відказали священники: Ні!“ — Верш 11,12.

¹¹ Се пророцтво відноситься до теперішнього часу. Католицький священник приписує собі силу, що він може якимись штуками або шепотом або іншою таємничою церемонією у п'ятницю з печені зробити рибу або птаха. Вони ошуковують себе тим, що вони оправдують себе, що вони можуть їсти м'ясо коли вони зробили право, що вони не повинні. Вони хваляться силою, якої вони не посідають. Так само є між посвяченими людьми Божими, що про себе думають, що вони є дуже важні, що до котрої б то вони прожили не торкнулись або яку б то вони роботу не зачали робити, то все стає святим, задля їх чеснот. Вони уважають себе занато важними і приписують собі чесноти і силу якої вони не посідають, і тому що вони роблять се проти волі Божої, тому вони є чинителями беззаконня. Так чинячи, вони не мають на собі священничої одежи. Се відноситься до тих, що уважають себе бути у правді, а однак роблять у свій власний спосіб і приходять до заключення, що їх головна робота є зробити себе святими і побожними і тому уважають все, до чого вони дотикнуться, стає святим.

¹² Священники дали добру відповідь на питання Аггея, і з відси Божий наріз може нині навчитися, що дійсної заслуги нема в приносах чоловіка Господеві і що сотворіння не робить нічого святим коли воно дотиркнеться чогось. Хоть се є найбільший привилей бути занятим у службі Господа, то однак Бог не потребує нікого з нас для своєї роботи. Нехай ніхто не думає, що він може поступати беззаконно після своєї власної роботи виконувати роботу помимо того, що він може робити се в ім'я Господа, і сподіється признання такої роботи. Се що хтось робить якусь роботу в ім'я Господа, не значить, що та робота є признана Господом. Коли апостол каже: „коли робите щось робіть як для Господа, а не як для чоловіка“, то під сим він розумів, що ми мусимо робити в назначений спосіб Богом, а не в людський спосіб і що се мусить бути зроблено радісно на славу Господню. Послушенство Господеві є то, що вимагається від кляси храму у виконанні їх роботи, і що таке послушенство є більше приємне чим жертва яку можна принести або купити. Іспит священників через Аггея в тім часі був зроблений для користі Божого народу в сім часі.

¹³ Ідучи далше з іспитом священників, Божий пророк сказав: „Коли ж хто станеться нечистим через дотик до трупа, й доторкнеться чого з того, то чи буде воно через те нечисте?

І відказали священники: „Буде нечисте.” (Верш 13) Се показує, що сотворіння не має нічого вартісного, щоб могло принести щось для Сотворителя. Ті, що є тепер священничого чину в церкві, були колись грішниками і „дітьми гніву” так як і інші, і тому з природи нечисті. Коли хтось станеться послідователем Христа, то не лише що він не може щось або все зробити святим для Господа через свій „чудовий характер”, або через якісь інші свої чесноти, але після факту то як раз протилежно. Будучи природно мертвими, то чи сотворіння не опоганилоб кождо річ Господню до котрої воно дотикнеться, елиб оправдання і признання не було дане Єговою через заслуги Ісуса Христа? О, як не розумним і глупим є думати, що хтось може виробити собі прекрасний і солодкий характер, котрий своїми заслугами може бути прийнятий Господом, як щось святе. Хто бере такий напрям, такий заперечує кров Христа, котра купила його і наслідки викупу. Відповідь яку священники дали Аггеюві, була добра відповідь і показує, що розвинення самого себе не є прийнятим перед Господом. Робота виконана своїми власними змаганнями є „мертва робота” і, в очах Божих, є поганна і нечиста. Нас очистити можуть лише заслуги Христа, і наше цілковите посвячення Господу є доказом нашої любови до Його, і се що приносить признання.

14 Бог признає тих, що люблять Його і котрі поступають в спосіб згідний з ним. Він не признає тих, що вповають на річі земські або на чоловіка. Если християнин подивляється якогось чоловіка і його почування кружать навколо того чоловіка, без ріжнці чи тим чоловіком є він самий чи хтось інший, то такий не може приподобатись Богу. Не робить ріжнці як за добрий і як посвячений той чоловік може бути, і як великий він є ужитий Єговою, трі се ще не оправдує нікого, щоб він мав виславляти і обожествляти того чоловіка; і хто робить так, той виставляє себе на небезпеку. Если ми ділимо свої почування між Бога і річами сього світа, тоді ми дотикаємось до нечистих річей та стаємо опоганеними. Ми не можемо служити двом панам і обидвом догодити. А головню ся правда відноситься до тих, що служать Богу. Він мусить бути цілковито відданий Господу, щоб Йому вгодити.

15 Коли священники відповіли: „Буде нечисте”, тоді сказав Аггея і промовив: „Такий же й сей люд, таке й се племя перед моїми очима, говорить Господь, та й такі й діла рук їх. Що вони в жертву приносять все воно нечисте.” (Верш 14) Се мусить означувати, що саме сотворіння є нечисте перед Господом, так що все, що до чого воно дотикнеться, та річ стає нечиста, тому що проти Божого приказу. Та

дехто питає: Для якої причини нечисте? Очевидно для того, що не є активний в службі Господній після Божих заповідей, або що чинить роботу проти Його способу. Через шістьнацять років Жиди не робили нічого, хочай Господь дав їм привилей працювати коло храму, і тому жадна інша робота не могла бути принята Богом. Їх вислано до Єрусалиму працювати коло храму; і інша робота не могла впадо-батись Господу.

16 Так було і з Божим народом на землі коли прийшов час відбудовувати Сион і збирати Божий нарід до купи. Ісаїя представляв Божий нарід на землі в той час. Ісаїя, пізнавши свою нечистоту, кликнув: „Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами.” (Ісаї 6:5) Все у світі стало мертвим, і головню від 1914 року, тому що Цар слави взяв силу і зачав царювати і тоді сатанський світ скінчився і прийшов час йти до Божої організації, що є Сион. Се сталося по 1919 році, як Божий нарід зрозумів, що він занедбував свої задачі, і для того мав нечисті уста, в сім, що він занедбував прославити Господа. Тоді він збудився і зачав працювати.

17 Ісаїя представляє ту саму клясу, котра зрозуміла, що гнів Божий проти них устав, і для того він писав: „І промовиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув еси гнів твій і потішив мене. Оце Бог — Спаситель мій: я вповаю на Його й не збоюся; Господь бо — сила моя, й пісня моя — Господь; він стався мені спасенням.” (Ісаї 12:1,2) Від коли Господні люди збудились і стали активні, то можна було сподіватись, що від того часу Господь зісле більше благословеньств для них. В той то час вони відвернулись від своїх мертвих діл і зачали служити живому Богу. Сю роботу вони виконували коло храму і для тої причини сподівались отримати більше благословеньств від Господа. — Жидів 9:14.

18 Тоді пророк назначує певний день від котрого часу останок надіявся отримати благословеньства від Бога: „А тепер оберніте погляд ваш на часи перед сьогонішнім, як іще не було положено каменя на камені в Господньому храмі.” (Верш 15) Очевидно се значить, що від двацять четвертого дня девятого місяця вони мали пригадати обставини які були перед тим, нім робота храму зачалась і порівнювати із тим, що мало настати. Через шістьнацять років Жиди осталися неактивні і ані один камінь не був положений на основі під храм. Тепер той період треба порівняти із тим, що настане в двацять четвертій дню девятого місяця того року у котрім робота коло храму зачалась.

19 До якої міри Господь благословив останка з Ізраїля під час шістьнацять років неактивності? Пророк Аггея відповідає те питання в

шістьнацятім верші. В тім часі неактивності Жиди боялись людей і тому були заняті в світській роботі котра відтягнула їх від Господнього храму, і тому благословенства Господні були стримані від них.

²⁰ Нехай тепер нарід Божий погляне назад і порівнає роботу церкви підчас періоду Ілій із періодом Елисея, а головню порівнає благословенства зіслані із неба на тих, котрі радісно були заняті в роботі Елисея із тими, що не хотіли працювати. Задля страху перед людьми або Сатанської організації, або задля якоїсь іншої самолюбної причини, многи відмовились брати участь в роботі представлений через Елисею, і тому вони потерпіли велику страту. Але на тих, що пильно і радісно виконували службу Господню відносно храму, на тих Всевишній зсилав свої благословенства.

²¹ Знову відносячися до часу недбалого оживання і неактивності, пророк Аггея говорить за Господа так: „Такий же й сей люд, таке й се племя перед моїми очима, говорить Господь, та й такі й діла рук їх. Що вони в жертву приносять, все воно нечисте.” (Верш 14) Господь показав своє невдоволення з Жидів, тому що вони були неактивні, і певно можна сподіватись, що Господь покаже також своє невдоволення із тих, що занедбали або відмовились брати участь в роботі Його царства, коли вони мали нагоду. Ті, що були увільнені від Сатани і Його організації, були покликані виконувати роботу коло дому Господнього. Хтож не послухав сього приказу, такий не отримав благословенств від Господа.

²² Навіть в нинішнім часі дехто є загордий довідуватись чому Божі благословенства є стримані від них. Їх гордість не допускає їх, щоб вони покались і виконували їх перші діла. (Одр. 2:5) Вони навіть не хотять читати або кормитися покармом з стола Господнього, який Він достарчає через свою організацію, щоби поучити своїх людей, і тому тратять благословенства Господні. Інші знов були повільні побачити лекцію докорення від Господа. Предвидівши се, Бог велів більше ревним „кричати і нешадити”, щоб Його завітующий нарід міг пробудитись до Його привилей. „Клич грімко, не вдержуйсь, підними голос твій, мов труба, і вкажи мому люду беззаконня його, й дому Яковому всі гріхи його.” (Ісаї 58:1) Сей факт, що Вартова Башта протягом минувших кілька років звертала увагу на потребу пильності в службі Господній, вельми розярило і огірчило декотрих замість принесло їм добро.

²³ Єгова зазначив той особливий день від котрого Ізраїльтяни зачали рахувати свої збільшуючі благословенства. „Оберніте серце ваше од сього дня наперед далій, од двадцять четвертого дня десятого місяця, — від того дня,

як закладали основи до Господнього дому, зверніте туди погляд.” (Верш 18) Робота коло храму була відновлена і від того часу вперед вони зачали числити благословенства Господні.

²⁴ Теж саме можна сказати про робітників коло Божого храму нинішнього часу. Сталось се восьмого вересня, 1922 р., коли на великій конвенції Божого народу восьмий вересень був назначений яко „Той День”. Тоді вони глибше зрозуміли, якої роботи Господь вимагає від них. Вони побачили, що вість царства мусить-ся голосити. Від того дня зачалась побільшувати активність в службі Господній, і многи благословенств можна почислити від того часу. Тоді „випробуваний камінь” був положений яко основа в Сионі, вірні і ревні робітники були вибрані Господом, і їх признання було назначене сим, що вони були приведені під ризи справедливости, і зачали рахувати їх благословенства від того часу. Нехай Божий нарід на се зверне увагу, тому що тут знаходиться багато заохочення для тих, що люблять Єгову. Многі свідоцтва Його свідків показують, що Господь зачав зсилати свої численні благословенства від того дня аж до тепер.

²⁵ Дальше Аггея ставить слідуєче питання: „Чи є ще в коморі зерно на посів: Досі ні виноградина, ні фіговина, ні гранитина, ні маслина не родили в вас, а з цього дня я буду благословити.” (Верш 19) Тоді прийшла пора на доші і для того не було зерна в коморі. Тоді ще не прийшов час на жнива виноградини і на маслину. Се був відповідний час для Жидів рахувати їх благословенства і доказати Господню ласку для них в будуччині. Від того часу вони зачали рахувати і глядіти за благословенствами від Господа, если вони працювали вірно. Господь хотів, щоб Його нарід знав, що найважніша річ для них була бути послухними у виконанню роботи коло храму, до котрої вони були вислані виконувати. Так само і тепер Господь показує своїм людям яку роботу Він признає.

²⁶ Сі річі були написані в пророцтві для науки Його людей в теперішнім часі, і яким є, що головна робота тепер Божих людей є відносно Його храму так як Він приказав Служба є не лише привилей, але є абсолютна konieczна, щоб угодити Богу. Всі, що в храм тепер славлять Його і співають в Його честь тому мусять бути активними в Його службі — Псальма 29:9.

²⁷ Тепер Бог приказав Аггейові пророкувати другий раз в той самий час. Можливо, що Аггея появилсь другий раз тому щоби своєю мовою зробити більший натиск на людей; і се він зробить під розпорядженням Божим. В перші

случаю його пророцтво відносилось до Божої провізії для благословення своїх людей, наповнюючи їх столи в очах ворогів. Се була цінна лекція на котру треба було зробити натиск в пам'яті Божого народу тепер. Коли другий раз пророк появився, тоді він говорив про Божий гнів проти ворога і його організації і про вивиснення його вірного і правдивого народу. „І надійшло слово Господнє до Аггея вдруге — двадцять четвертого дня того місяця, і сказано: Промов так до Зоробабеля, правителя Юдейського: Потрясу небом і землею.” — Верш 20,21.

²⁸ О, як красно стусуються ці факти до нинішнього часу! У наших часах Егова розстилав стіл богатих страв для свого народу в присутності ворогів, і тепер (нім се настане) Бог показує своїм людям, що Він зробить своєму ворогові в короткім часі і як Він обявить свою доброту для тих, що є вірні Йому аж до кінця.

²⁹ Пророк Божий говорить до Зоробабеля управителя, відносно потрясення неба і землі. Ясним є, що то потрясення відноситься до позатипічної „війни в великій день Всемогучого Бога”, коли сатанська організація цілковито впаде. „І в гніві та в досаді помшуся над народами непокірливими.” (Малахії 5:15) Се велике потрясення явиться рано тисячлітнього дня. Егова говорить про се до Йова в закритих фразах, на котрі тепер прийшов час зрозуміти, тому що його світло тепер світить на Його Слово і робить його ясним. До Йова він сказав: „Чи дав еси коли на віру твому накази рабам, або вказав зорі місце, (де червоніти) та щоб охопила краї землі, а земля стрясла з себе безбожників; щоб земля перемінила вид свій, мов глина під печаткою, та стала, мов барвиста одежа, а безбожникам, щоб одняте було світло, і смілива рука їх зломилась.” — Йова 38:12-15.

³⁰ Ним той великий час горя впаде на сатанську організацію. Бог показує своїм вірним членам храму що має настати, кажучи: „Поперевертаю царські престולי й зітру потугу царств невірних; поперевертаю колесниці й тих, що на їх їдуть, і попадають коні й ті, що сидять на їх — кожний од меча в ближнього.” (Верш 22) Політичний елемент і релігійністи кажуть, що вони володіють Богом даним їм правом. Вони були представлені через Ассирію і Вавилон, і опісля показалося, що вони були ложні. Фінансовий елемент є силою народною, тому що він достарчає грошей для торговельного руху і для мілітарної сили; сей елемент був представлений через Єгипет. „Колісниці” і ті що „їдуть на них” виразно відноситься до воєнної сили, котра буде знищена в великім часі горя. Коли сила Сатанської організації буде

знищена, тоді неначе тінь тих видимих держав скаже: „Так і ти, як ми, зробився вбогим слабосильним?” — Ісаї 14:10.

³¹ Вся ся мілітарна, жорстока і зла організація, зібравшись проти Бога і його помазаного народу в битві Армагедону, піде на знищення, як се слова пророка предсказали. Великий позатипічний Зоробабеля, будувничий храму Божого, вийде побідоносно, і се показує, що викінчення позатипічного храму станеться в „в день Всемогучого Бога.”

³² Пророк Аггея каже, що „кожний погине од меча в ближнього.” У почині всі діти Божі були братами, тому що всі мали життя від одного Отця. Тоді „стане батько [Егова] різко проти сина [Люцифера зрадника], а син [невірний помазанник] проти батька [Егови]; мати проти дочки [проти невірної дитини Сиону] і дочка проти матери [Божої організації].” — Луки 12:53.

³³ Се буде боротьба аж до кінця; і Божий любий Син буде увінчаний побідною, і ті, що люблять праведність і ненавидять беззаконня будуть боротися під Його прапором і будуть побідниками з Ним на горі Сион. Маючи ці виразні і певні обітниці, будівничим храму є сказано, щоб вони не боялись жадного сотворіння, але одважно і радісно співали в честь великого і предвічного Бога.

НАГОРОДА ЗА ВІРНІСТЬ

³⁴ Священник Йозия був зайнятий у відбудованню храму, і Сатана перескаржав йому. Але задля вірності Йозії Господь докорив Сатані. „Нехай загрозить тебе, Сатано, Егова, нехай загрозить Егова, вибраний собі Єрусалим.” Йозия яко тип не був признаний задля Його вродженої праведності, але він мав знак признання від Егови, котрий сказав: „Поздіймайте з його замазану одіж! а йому сказав: Дивись, я зняв із тебе неправедність твою, й вдягаю тебе в одіж святочну.” (Захарія 3:2-4) Бог нагородив вірність Йозії, і рівнож Він нагородить тих вірних, що тепер виконують роботу при храмі.

³⁵ Зоробабеля здається ясно представляв вибраного слугу Егови, котрого Він любить і котрий різниться від злого і невірної слуги, котрий був представлений через Йоакименка. (Ісаї 42:1; Ерем. 22:24) Вірний останок на землі при самім закінченню роботи свідоцтва, і котрий останеться вірним і правдивим аж до кінця, є признаний яко часть „вибраного слуги”. Пророцтво Аггея є закінчено слідуючими словами для заохочення вірних: „Того дня, говорить Господь сил небесних, возьму тебе, Зоробабелю Салатилленко, слуго мій, говорить Господь, й держати му тебе, як перстень печатний;

я бо вибрав собі тебе, говорить Господь Саваот." — Верш 23.

³⁶ Час сповнення цього пророцтва є ясно зазначений в „той день” котрий відноситься до „дня битви і війни”, „великого дня Всемогучого Бога” коли то „Єгова в бою всемогучий” поторошить ворога. (Пс: 24:8; Одкр. 19:11-21) В часі великої боротьби, коли Господь через свою могучу армію збудить силу царств землі і знищить силу Сатанської організації, Він каже до своїх вірних: „(Я) возьму тебе, Зороабеля Салатиленко, слуго мій”; очевидно ці слова означають, що Господь в той час зверне спеціальну увагу на свого слугу і дасть особливіше признание йому. Той „слуга” походить від признаного покоління Давидового через Натана. Як здається, то Бог зробить се для свого слуги, що би все твориво бачило, що Він оцінює і тішиться його посвяченням і постійною вірністю до Нього під усякими услів'ями.

³⁷ Тут є ужитий прекрасний символ—печатний перстень. Печатний перстень кладеться на палець. Декотрі переводчики пояснюють сей текст так: „Я покладу тебе як печатний перстень на палець. (Гляди перекл. Ротердама і Лісара.) Той печатний перстень, прекрасно вирізаний, означає, що „слуга” є цілковито і всеціло посвячений Єгови і є знарядом Його для оправдання свого Слова і імя. В доказ цього написано: „Робом ріжчика, як вирізують печатку, повіризуєш на двох каменях і се на синів Ізраїлевих; опрашу золоту поробиш до них. І зробиш бляху із щирого золота, і виріжиш на їх, як вирізують печатку: СВЯТИНЯ ГОСПОДЕВІ!” — 2 Мойсея 28:11,36.

³⁸ Ці заключаючі слова пророцтва Аггея, і інші тексти, безсумніву відносяться до судьби вірного і правдивого останка, і спевністю є дані для спеціального заохочення народу Божого на сей час. Печатний перстень є відзнакою і є порукою довіря. (1 Мойсея 38:18) Се значить, що Зороабеля належив до організації Єгови і що він отримав поруку довіря від Всевишнього як представитель Його організації. Се також означувало, що Єгова дав запоруку, що Він буде по віки уживати того „вибраного слугу” виконувати його заміри. Печатний перстень є також ужитий для цілі печатання документів або урядових листів. (1 Царів 21:8) Се означувало, що Зороабелів витиснув на собі імя Бога Єгови і що він є одягнений в особливу владу від Бога Єгови. В гармонії з сим є записано про позатипічного Зороабеля, вибраного слугу: „Хто побідить, зроблю його стовпом в храмі Бога мого, і вже не вийде геть і напишу на ньому імя Бога мого, нового Єрусалиму, сходячого з неба від Бога мого, і імя моє нове.” (Одкр. 7:2-4) На тій печаті є на-

писане імя Отця і Його города, і котра печать є дана на виднім місці. — Одкриття 14:1.

³⁹ Се дальше показує, що Зороабеля представляв священника Божого по чину Мелхизедека, котрий є найвисшим священником, сотвореним Всевишнім. Той високий уряд є даний Божому вибраному слугі. Печатний перстень, будучи символом влади, означає, що позатипічний Зороабеля є вжитий Єговою до посвячення і до печатання правди, і дальше се показує, що вибраний слуга є знарядом ужитий Єговою. „Хиба се не сховане в мене, не запечатане в коморах моїх?” (5 Мойсея 32:34) „Завяжи се свідчення, й запечатай обяв при учениках моїх.” (Ісаї 8:16) Навіть тепер Єгова каже до вірного останка, до „слуги” кляси: „Ви свідки мої — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се — я: передо мною не було Бога, та й опісля не буде.” — Іса. 43:10.

⁴⁰ Той слуга, бачучи, що він росте в любові Отця, молиться: „Зложи ж мене печаттю на серцю в тебе, надінь, як перстень, на руку собі.” (Пісня Пісень 8:6) Хто має таку ласку, той є в особливій любові Єгови; і се є в гармонії з словами Ісуса до вірних: „Самий Отець любить вас, тому що ви полюбили мене.” (Йоана 16:27) Лише вірністю аж до кінця можна доказати совершенну любов. Єгова заявив усім сотворінням свою любов до вірного слуги кляси, коли Він сказав: „Я вибрав тебе, говорить Господь сил.” Се писання здається вповні попирає заключення, що Бог у своїм часі і в свій спосіб відкриває і покаже свою любов до своїх вірних у великій битві Всемогучого Бога. Останні слова пророцтва Аггея є слова заохочення для робітників, котрі тепер роблять при храмі Господнім. Війна, боротьба і переворот обгорнули цілу землю і усіх людей. Нема ніякого иншого способу установити мир, лише Божий спосіб, і сей спосіб через Божого вибраного слугу. О сім факті Він усіх повідомить.

⁴¹ Если ти розумієш і оцінюєш, що Всевишній дав тобі через свого любого Сина привилей виконувати якусь роботу в Його не руковоринім храмі, то не позволь нікому, щоб тебе знеохотив в сій роботі або щоби твої руки упали. Вірність можна доказати лише в пробі. Господь дав своїм людям виразні поучення щодо цього, як стрінути, ті проби. Відносно „лукавого слуги” кляси, члени котрого приходять до вас з красними словами і лагідною мовою, то Господь каже своїм людям, щоби оминати їх. Не ставайте до спору з ними в ніякий спосіб. Стійте міцно і тримайтесь дорогих правд які Господь навчав вас, і боріться по стороні праведности, виконуючи його прикази.

(Римляни 16:17,18; 2 Сол. 2:15-17) Будучи в храмі і виконуючи роботу в нім, ви зможете вірно показати славу Бога Єгови. Чинячи се, в короткій хвилі ви побачите цілковите оправдання Його імені і чудову славу. В будучих віках Бог Єгова покаже своїм сотворінням сей печатний перстень на своїм пальці, імено, свого вірного і вибраного слугу, і так Він по віки укаже великі багатства своєї ласки для тих, що люблять Його. Нехай усі члени останка бодряться і поступають далі з роботою в храмі, співаючи пісню хвалення Всевишньому.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Опиши чому Єгова об'явив себе як „Господь Савані“ або „Господь сил“?
- 2.3. Чому володарі тепер розумілино стараються завести мир? Якого способу вони уживали?
- 4-6. Що вони роблять щоб прийти до всесвітнього миру? Як лише можуть народи отворити мир? Чому Божий наріз не повинен симпатизувати з жадним світовим рухом за миром?
- 7.8. Покажи гармонію між пророцтвами цього часу.

- 9-14. Яка була ціль питання, котре пророк ставив священникам? Чому священникам? До чого відноситься кожне питання і відповідь?
- 15-17. Поясни і пристосуй відповідь Аггея священникам, як про се є записано в 14 верші, і покажи гармонію з пророцтвом Ісаї.
- 18-21. Серед яких обставин пророк висказав слова зазначені в 15 верші? Як ці слова сповнюються тепер?
22. Як і чому пророцтво Ісаї 58:1 відноситься до сих часів?
- 23-26. Опиши обставини задля котрих були висказані слова у 18 верші; і також се, що було пророцтвом передказано.
- 27-33. Порівняй першу вість Аггея із тою, яку він написав другий раз в той самий день. Пристосуй сей пророчий образ. Покажи, як цей писання указує на наслідки потрясіння.
- 34.35. Яку важну лекцію можна вивести з Захарія 3:2-4?
- 36-40. До якого часу відноситься „той день“? Що означають слова: „Я возму тебе, Зоровабелю, сина Салатіела“. Поясни значіння „печатного перстеня“, щоб показати як Єгова показує свою ласку і любов своїм вірним народам. В який спосіб се є відповідь на молитву слуги класи? „Єгова сказав: Я вибрав тебе“. Що се значить для вірного слуги?
41. Яку важну і захоплюючу лекцію Єгова дає вірним дітям через свого пророка Аггея?

Любов Вибраних

«Блажаю тебе, Господи, я бо слуга твій; я слуга твій, син служки твоєї: ти розбив кайдани мої.» — Псалма 116:16.

ЄГОВА має вибраного слугу у котрім він радується і на котрого він положив свого духа. Сей вибраний слуга приніс суд народам. (Ісаї 42:1) Найперше той вибраний слуга складається з Ісуса Христа, але коли Христос зібрав разом до себе вибраних, то й вони стали частию того вибраного слуги. Се взяло місце в часі коли Господь прийшов до храму Божого, як про се ясно говорить писання. (2 Сол. 2:1) Перед тим часом, ті що відповіли на поклик до царства, і підпринялись виконати кождо часті угоди через жертву і угоду о царство, сі були слугами Божими. Однак, поки не прийшов час вибирання, то заледви чи можна казати, що вони були членами вибраного слуги. Будовання Сиону значилоб збудувати перше вірних святих, котрі були вибрані і признані при смерті. (2 Тим. 4:7,8; Пс. 102:16) По сім, як суд поступав вперед в домі Господнім і інші були признані і приведені під ризи справедливости, вони були взяті до храму і стали частию „слуги“. Про сих останніх Ісус сказав: „Який єсть вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так.“ — Маттея 24:45,46.

² Сі Ісусові слова відносяться до того часу,

коли вірні були вже згажені і признані. Вони були слугами Господними в часі його приходу і були вірними, даючи свою увагу на справи царства поручених їм і вони сталися членами вибраного слуги коли вони були приведені до храму. Там ще була і інша кляса, що була слугами Господними але котрі не були вірними і не були признаними, коли Господь прийшов до храму Єгови. Таких Він разом називає „злим слугою“. Всі вони відповіли на поклик до царства і бути слугами Господними, але лише вибрані і признані сталися членами вибраного слуги, і були помазані Єговою.

³ Сей вибраний слуга говорить у Псалмі 116: „Господи, я бо слуга твій.“ Зрозумівши се пояснення, воно помагає ученикові дістати краще виrozumіння і оцінення слів псалміста. Ученики св. Письма є добре ознакомлені з словами своєї Псалми, але виrozumіння її в загалі не було ясне аж до часу відбудовання Сиону. Тепер помазанники Господні з котрих складається останок бачуть яснійше, що жадна псалма не відноситься до якоїсь особи, але головно і колективно до слуги. Псалма 116 здається головню відноситься до „слуги“.

⁴ Ніде писання не указує, що ся псалма відноситься до когось особисто окрім до Ісуса Христа коли він був у Гетсиманським городі.

освідчення Ісуса в тім часі були ясно описані через пророка приблизно тисяч років перед тим часом. В тім городі Ісус був са́мий. Один з його учеників став зрадником. Трим із них він дав спеціальну задачу, і тепер вони твердо заснули. Псалмїста представляючи Ісуса сказав: „Сказав я зворушенню моїм: всі люди обманчі.“ Про Ісуса є написано, що він відчув страх і що Він плакав: „Котрий за днів тіла свого приносив молитви і благання до Того, хто міг спасти його від смерті, і з великим голосінням і слізми і почуто Його за страх (його перед Богом).“ (Жидів 5:7) Його молитву почуто, і ангели були післані служити йому. Безсумніву слова Божого пророка перейшли через

Ісуса, показуючи, що Він був на правдивій дорозі і що Він мав більше роботи до виконання і Він заявив, що Він се виконає, взиваючи ім'я Єгови. Се запевнення принесло Ісусу потіху і Він здовірям і з відвагою докінчував свою роботу хотая лише кілька годин лишилось докінчувати сю роботу.

Вірні в Господі у світлі теперішньої правди бачуть, що майже у всіх случаях де пророцтво сповнилось в особі Ісуса коли Він був в тілі, і ті пророцтва дальше сповняють ся на тих, що осталися частю „слуги“ Божого. Здається, що се вгодно перед Богом в теперішнім часі показати своїм людям річі відносно роботи до якої Він уживав їх, і безсумніву се Він зробив для заохочення і потіхи Його людей. Много пророцтв видавалось, що відносилися до самого Ісуса, але тепер можна бачити, що вони відносяться й до „слуги“ взагалі. Хіба що те пророцтво Псалмї було сповнене в особі Ісуса, то окрім Нього нема жадної иншої особи, до котрої б то пророцтво можна пристосувати, церква будучи привидена до єдності, може тепер оцінити пророцтва краще і може бачити, що се відноситься до тіла взагалі. Се Господь робить для них із своєї доброти.

Пророк у тій псалмі починає пісню сими словами: „Люблю Господа; бо він почув голос мій, благання моє; Він бо прихилив до мене ухо своє; буду призивати його по всі дні мої.“ (Верші 1,2) Той „слуга“ показав свою любов до Єгови. Кождий член того „слуги“ мусить любити Бога, инакше його не можна почислити до класу „слуги“. Тут той „слуга“ заявив свою любов до Єгови, тому що коли він благав Бога, то він почув його і визволив. Се правда, що кождий член того „слуги“ коли він є в тілі гострих пробах, просить Бога о прощення, поміч і силу, і отримує її. Однак тут та псалма відноситься найперше до Ісуса і опісля в загаль до „слуги“, і те заявлення любови є через слугу колективно, а не від кожного члена зокрема. Молитви і благання були вислані до

небесного престолу, і прихильна відповідь до тої молитви є знаком, що се є воля Божа, щоб той „слуга“ всі свої просьби засилав до Єгови. Слова того „слуги“ показують, що він виявив свою любов, коли він отримав відповідь на свою молитву. Тоді той „слуга“ був порушений вдячністю сказати: „Я люблю тебе, Єгови.“ Дальше є показано, що молитва є потрібною і задля чого вона була заслана: „Обняли мене смертні пута, і підземна тіснота постигла мене; в гору і в тузі я зостарівся.“ — Верш 3.

Тепер розгляньмо яке досвідчення Божий нарід переходив, котре було подібне досвідченню Ісуса в городі Гетсеманським. До теперішнього часу таке досвідчення було лише одно, котре було прийшло на церкву в 1918 році. „Звір“, що був вийшов з безодні, воював проти „свідків“, побідив їх і побив їх, і їх тіла лежали на улиці диявольської організації. Отже ті свідки були змушені перестати робити, і се було тоді, коли їх робота здавалась цілковито бути скінчена. Несправедливість, ошущство, брехня і жорстокість із сторони Сатанської організації заперли уста їм неначе смертю. В день 20 червня, 1918, здавалось, що той „слуга“ цілковито скінчив свою роботу голошення Слова Божого. Се був гетсеманський досвід для тих, що люблять Бога. Тоді клопіт і смуток прийшов на них. Був се час молитви і благання. Молитви були заслані до Бога і благання від усього церкви.

„І призвав я ім'я Господа: Благаю тебе, Господи, спаси душу мою.“ (Верш 4) Се була молитва всіх тих, що були вірно посвячені Богу. Се була просьба о визволення. Коли Ісус був в Гетсемані, то Він знав, що Він був єдиний помазаний слуга Божий висланий виконувати певну роботу. Його страх здається був що Він упрямим скінчить свою роботу приписану йому Отцем. Заледви чи можна тут сказати, що Він боявся смерті, тому що Він ясно сказав в кількох випадках, що Він мусить умерти. Вороги сильно виступали проти Нього. Він просив свого Отця о визволення і Його почуто задля Його побожного страху і Його запевнено, що Він був на правій дорозі і що Він скінчить свою роботу після волі Отця. Він боявся що Він може не виконав якоїсь часті роботи або не скінчив її. Він знав, що Він мав короткий час, і Він хотів скінчити свою роботу на славу Божу і для того Він пішов виконувати її.

В Гетсемані Ісус молився: „Отче мій, коли можна, нехай мимо йде від мене чаша ся; тільки не як я хочу, а як Ти.“ (Маттея 26:39) Чому Ісус хотів оминати сю чашу? Се не могла бути правда, що Ісус боявся умерти, бо Він знав, що Він мусить умерти, щоби сповнити свою угоду. Се не могла бути правда, що Він боявся нарушити, тому що Він знав, що Він не мав шукати

слави. Отже чому Він молився так? Відповідь здається є ясна. Сатана закинув Єгови, що Він не може поставити на землі чоловіка, котрийби встояв в невинності. Єгова прийняв сей визов і післяв Ісуса доказати Єгову сторону цього питання. Ісус, знав, що Він був вірний і був стійний і доказав сторону Єгови, але тепер умерти на хресті яко грішник, то в очах всього сотворіння означувало, що Він наче попирає Сатанську сторону в спорі. Се принеслоб зневагу Єговому імені. Нічого так не смутило Ісуса, як зневага імя Його Отця. Се спричинило Йому багато смутку. Очевидно, що Бог післяв свого ангела, котрий запевнив Ісуса, що зневага імя Єгови не буде вічно триваюча, але що Бог збудить Ісуса з мертвих, і опісля все вийде на славу і на оправдання Єгового імя і Слова. Се задоволити Ісуса і Він пішов спокійно докінчувати свою роботу і дав своє найбільше свідцтво, коли Він стояв перед Пилатом і коли умер на хресті.

¹⁰ Стало ся се серед гірких досвідчень в 1918 році, що вірні послідувателі Ісуса Христа стрінули подібні обставини. Вони поступали вперед, стараючись дати свідцтво відносно Бога і Його царства, коли то Сатанські сили стримали ту роботу. Через кільканацять місяців Божа церква на землі була стримана. Кілька членів її сиділи за літеральними ґратами в криміналі, але всі були стримані. Разом вони молились о визволення, щоб вони могли дальше давати свідцтво в честь і на славу Бога Єгови. Бог почув молитву і благання Його вірних, і у своїм часі Він пірвав кайдани їх і вислав тих, що любили Його, бути свідками Йому. Нині помазанники можуть ясно бачити, як слова псалміста пасують досвідченню тих, що разом тримались і щиро і чесно бажали дальше служити і величати імя Єгови.

¹¹ Коли церква побачила, як Бог ласкаво вислухав молитву вірних, і визволив їх і отворив двері нагоди, то вони виражали свою вдячність. Ожже псалміст каже: „Благий Господь і справедливий і милосердний Бог наш.” (Верш 5,6) Се є признання милосердя і доброти Єгови до тих, що люблять Його. Але се не значить, що Ісус не виконав своєї роботи і тому потребував милосердя. Ісус виконав усе совершенно. Члени тіла Його не виконують роботи совершенно. Дійсно Ісус міг сказати, що Єгова був ласкавий і добрий, але милосерде Господне ясно відноситься до членів тіла Його „слуги”, і аж по 1918 р. ті, з котрих складається кляса „слуги” на землі, від того часу мусять бачити і признавати свої помилки і недостачі і кличуть о милосерде. Єгова ласкаво дав то милосерде для того „слуги” кляси і визволив останка.

¹² Дальше є написано: „Господь заступає простодушних.” Сі слова заледви чи можна

присотосувати до Ісуса. Те слово „простодушний” в сім тексті значить слабодушний або не обачний. Сі слова лише властиво можуть відноситися до членів „слуги” кляси, коли вони переходили через вогневі досвідчення в 1918 р. Дуже часто Ісус говорив про членів свого тіла як про себе самого. Він взяв відвічальність за них. Се є виразно показано в Псалмі 69:5: „Ти, Боже знаєш мій нерозум, і провини мої не закриті перед тобою.” Господь і Голова церкви або „слуги” говорять про недостачі тих, сотворінь на землі, котрі становлять часть того „слуги”. Отже слово „простодушний” мусить відноситися лише до членів того „слуги”. Але слова „Я знемігся, і він (Єгова) вирадував мене” відносяться особисто до Ісуса і до членів того „слуги”.

¹³ Се вже аж в 1919 р. що церква зачала розуміти, що її визволення прийшло. В 1922 р. церква краще оцінила то визволення і що вона мала велику роботу виконати в честь великого Божого імя. Піднісши голову свою з подяки як із радости, той „слуга” сказав: „Вернись душе моя, до спокою твого! Бо Господь добродій твій. Ти бо спас душу мою від смерті, очи мої від сліз, ногу мою від пропасти.” (Верш 7,8) Єгова щедро зсилає свої ласки слугі, і при кінці 1919 р. вірні зачали спочивати в Господі і вповати на Нього і радуватись. Тоді Господь зачав отворати вірним лучше вирозуміння писання. Вони побачили, що Ілія забрався і подвійна порція Його духа була дана клясі Елесея, і тому вони з довірям вповають на Господа. Оживляюча сила того духа і вирозуміння писання зміцнило довіря вірним і показало їм, що перед ними було багато роботи до виконання. Тоді той „слуга” був увільнений від сліз і Його ноги стали скріплені до праці поставленої перед ним. Тоді прийшов час відсвіжаючої сили і вповання на Бога. Вірні тепер зачинають показувати правдиву любов до Бога через се, що вони несамолюбно відповіли на поклик, одягнулись в зброю і пішли воювати для Царя і царства.

¹⁴ У сім відважнім напрямі, той слуга сказав: „Буду ходити перед Господом в країні живих.” (Верш 9) Сі слова виражають відновлення енергії. Від тоді той „слуга” вже не сидить дармо, але йде вперед. Від тоді вони є названі: „молодцями”, що готові до боротьби. Страх свій вони впустили з вітром. Від того часу вид став ясним, тому що храм в небі отворився і поступенно світло зачало світити в очи того „слуги”. Тоді той „слуга” зачав радісно і охочо бути послухним приказам Господнім, і порушаючою мотивою до сього була любов або несамолюбство. Слова „в країні живих” неможуть відноситись до сидження з Ісусом поправиці Бога Єгови в небі, як се було часто пояснювано,

Сі слова відносяться до живих створінь на землі в часі їх подорожування і коли члени того „слуги“ є в тілі. Се закінчення є вповні поперте слідуєчими писаннями:

¹⁵ „Колиб я та не вірував, що побачу благодать Господню на світі між живими!“ — Псалма 27:13.

¹⁶ „Чоловік не знає ціни її, й не знаходиться вона на землі живих.“ — Йова 28:13.

¹⁷ „Бог знівечить тебе на віки; він вхопить тебе і вирве з домішки, і викоренить з землі живих.“ — Псалма 52:5.

¹⁸ „До тебе взивав я, Господи, кажучи: Ти мого прибіжище, моя доля в країні живих!“ — Псалма 142:5.

¹⁹ „Не побачу вже Господа Бога (в домі його) між людьми живими.“ — Ісаї 38:11.

²⁰ „Вирвано його (Ісуса) із землі живучих.“ — Ісаї 53:8.

²¹ „А я, мов те смиренне ягня, що ведуть заколювати, я й не відав, що вони проти мене лихі задуми складають: Взявмо (потовченого їдовитого) дерева в його траву, а вирвемо його з землі живих, щоб і ймя його вже більш не споминалось.“ — Еремії 11:19.

²² Сі слова „країна живучих“ відносилися до Ісуса, коли Його життя на землі було обмежене до кількох годин. Він се розумів дуже добре. Однак тоді ці слова сповнились на Ісусі в малій мірі. Як здається, то ті слова сповнились в ширшій мірі на тих, що становлять частку „вибраного слуги“ у другім приході Господа. Вподобалося Єгови дати своєму „служі“ велике поле діяльності на землі в сих останніх часах. Той „слуга“ є тепер зайнятий у викінченню роботи свідництва, котре Єгова приказав муситися дати перед Армагедоном. Зрозумівши сю правду, слова псалміста тепер стають ясні, що той „слуга“ тепер ходить перед Господом, жертвуючи себе яко живу жертву і радісно виконуючи роботу приписану йому.

²³ „Я вірував, тому й казав: Був я дуже прибитий: Сказав у зворушенню моїм: всі люди обманьчиви!“ (Верш 10,11) Апостол наводить слова з десятого вершика і тоді додає: „Маємо той же дух віри по писаному.“ (2 Коринтян 4:13) Коли Ісус переходив велику пробу в Гетсимані, Він вірував, що Його Отець визволить його. Рівнож й Йов коли терпів, сказав: „Хоть він і уба мене, та я не перестану надіятись.“ (Йова 13:15) Кожде слово і діло Ісуса між печалю в Гетсимані а Його смертю на хресті, показує, що він мав цілковиту віру в свого Отця. Туга Ісусова є показана в словах псалміста. В тій годині великої потреби небуло ані одного створіння на котреб Він міг сполгатися о поміч. Для того є сказано: „Всі люди обманьчиви.“ Інакше сказати, Його ученики згодилися виконувати те, чого вони не виконали

задля їх власних слабостей. Сі слова Ісус не сказав добровільно але в тривозі і з поспіху. Ісус не оправдував сих слів, тому що вони є правда. Ісусу здавалось, що Отець опізнився з відповіддю на його клик. Він став тривожитись, думаючи, що щось сталось невластивого і що він вповні не виконав своєї задачі. Трьох учеників в котрі Він мав довіря замість чувати і дати йому поміч, то вони полягали спати. В тій хвилі здивування, тривоги і поспіху є представлено, що Ісус сказав: „Всі люди обманьчиви.“ Іншими словами сказати, ніхто не є правдивий до його обітниць. Се є вираження, показуючи, що все є марнота, що є людське. Бог один був правдивий і гідний довіря. Довіря Ісуса в Отця не покинуло, але всі люди покинули Його.

²⁴ Сі верші здається в більшій мірі відносяться до церкви в часі неволі і проб в 1918 р. Многим, що старались чинити волю в імя Господа, силою відобрано їм свободу. Роботи було много, і тоді вірні не могли виконувати роботи, тому що декотрі були за ґратами у в'язниці, а другі знов в іншій спосіб стримані. В той час многі, що були передше братами в роботі Господній, тепер дуже мало інтересувались своїми братами котрі були у в'язниці. Декотрі з них сказали: „Якби хтось інший був нашим провідником чим ті, що у в'язниці, то що тоді ми робилиб? Сі люди є засуджені на вісімдесят років в'язниці, і дуже можливо, що вони ніколи не вийдуть, і чому нам не шукати якоїсь іншої квартири?“ Роздумуючи так, вони не дотримали своєї обітниць, що вони будуть стояти сильно при братах в Господі. Се був час великого розярння. Декотрі посвячені Господу стратили своє довіря до їх попередніх братів, але на дальше затримали свою віру і впрвали на Бога. Господь відповів на молитву своїх вірних людей. Сі, що були вірні і правдиві і котрі мали нагоду, рушилися і молились до Господа, щоб Він отворив двері нагоди робити щось, і незадовго Господь постарався що замкнені були випущені на волю, і тоді знову була дана нагода брати участь в службі для тих, що бажали. Однак перейшов майже цілий рік, нім прийшла повна свобода. Коли вона прийшла, то слова псалміста показують, що вірні висказали свою вдячність і любов до Бога, задля Його провізії о яку Він так ласкаво постарався для них.

²⁵ Чесне серце мусить говорити про Бога і мусить говорити правду. Бути чесним в очах Божих і інших людей і в очах своїх власних, то чоловік мусить оплянувати своє життя після своєї віри. Господні люди в 1919 р. і опісля бачили як чудово Єгова виразив свою любов до своїх людей взагалі. Тоді той „слуга“, будучи представлений через псалміста,

він наче сказав: „Чим віддячитись мені Господеві за добродійства його, сотворені мені?“ — Верш 12.

²⁶ Направду муситься тут сказати, що єслиб Господь не був спеціально дбав за своїх людей в 1918 і 1919 році, так правда мала бути здушена на землі. Се було то чого Сатана бажав доконати. Але Господня рука хоронила любячих Його. Він перевів їх безпечно через небезпеченства і пізніше показав, як чудово Він ужив своєї доброти для них в годині великої неволі. Та де нема правдивої вдячності там і нема правдивої любови. Тепер вірні побачили, що Єгова зробив для своїх людей в часі великої неволі і як Він знов зібрав їх разом виконувати Його роботу, і тому вони воскликнули словом і ділом: „Чим віддячитись мені Господеві за добродійства його, сотворені мені?“ Сі слова не відносяться до благословеньств даних кождому з окрема, але відносяться до благословеньств зісланих на церкву взагалі. Досвід з в'язницею в 1918 не був обмежений лише до кількох, але вся церква на землі була замішана; і вірні зрозумівши сей факт, могли краще оцінити їх блаженний стан і доброту оказану їм Єговою. Бог застановив переслідування свого народу як раз на час, щоби спасти останка. Инакше сказати, сих кілька одиниць у в'язниці булиб повмирили, а ті, поза в'язницею, булиб так дуже розсіяні, що їх зібрати не булоб можливо і робота булаб цілковито устала. Та на се Єгова не дозволив.

²⁷ Відповідаючи на своє власне питання, псалміста тепер каже: „Чашу спасення піднесу, і ім'я Господа призову.“ (Верш 13) В хвилі коли товпа старалась заарештувати Ісуса, Петро старався стримати се через уживання меча. Ісус докорив йому і сказав: „Чашу, що дав мені Отець, хиба не пити?“ (Іоана 18:11) Ся „чаша“ представляла дорогу Ісуса Христа, яку Йому виміряв Отець, котрому Він мусів йти, отже се була чаша спасення для нього, тому що Він мусів бути послудний Отцю. Се Він зробив з великою жертвою, маючи в собі ту внутрішню радість, що Він йшов доброю дорогою по мимо переслідувань і терпінь які Він терпів і які Він мусів переносити. Ісус знав, що Його Отець був з Ним. Знаючи се, Він йшов вперед і призивав ім'я Єгови котрий все вірно дотримує своєї угоди.

²⁸ Так само було з церквою в 1918 і те, що настало опісля. Зпершу здавалось, що робота скінчилась; але коли було обявлено, що ще є багато до виконання, і що виконуючи ту роботу можна стягнути на себе другий раз велику пробу на Божий нарід, то з відновленою ревністю і відвагою пішов останок вперед до роботи, постановивши за Божою допомогою скінчити її. То свідцтво яке мало ся дати, була

воля Бога Єгови; і Його вірний останок зробить се за помічю Його ласки, безріжниць скільки терпіння і переслідування вони стягнуть на себе. Таку то часть Бог дав для них, і се є їх чаша спасення. Хто відказався брати участь в службі Господній в послушенстві до Його волі задля страху Сатани або його організації, то сим він добровільно відкинув чашу дану йому, котра то чаша є спасенням для всіх тих, що люблять Бога.

²⁹ Вірні горнулись до прапору Господнього, і до сих, що найперше станули на правдиву дорогу, і до них прилучились і інші вірні, заховаючи одні других. Головно від 1922 року маленька громада постановила давати свідцтво в ім'я Бога Єгови за всяку ціну. Ворог дуже старався перешкодити, але робота свідцтва йшла вперед. Останок зробив обіт посвячення чинити волю Божу. Ті самі відповіли на поклик о царство і зробили обіт виконувати ту угоду. Та останок сказав і каже: „Сповню Господеві всі обітничі мої, перед всім народом його.“ — Верш 14.

³⁰ Останок не лишить жадного сумніву в умах посвячених Богу, що той „слуга“ зробить або що він постановив зробити. В присутності всього народу Божого, той слуга Божий поступає вперед з викінченням роботи, яка була зазначена до виконання. Обітничі згадані в сім тексті заключають обіт або угоду посвячення і обіт або угоду о царство, і кождий з них вимагав вірного виконання через останка. Останна угода вимагає від сотворіння принести овочі царства. (Маттея 21:43; Иоана 15:1-8) Сповнення сих обітниць в присутності Божого народу значить, що вірні будуть відважно голосити правду в сей день суду, і не уніваючи будуть робити аж скінчать роботу.

³¹ Тоді псалміста додає: „Дорога перед очима Господа смерть угодників Його.“ (Верш 15) Увійшовши в угоду через жертву, через якийсь час посвячені думали, що Бог тішився сим, коли хтось з його посвячених дітей скінчив подорож в смерті. Сю ідею постійно твердили, що всі посвячені повинні радо витати прихід смерті, тому що вона принесе користь як сотворінню так і Богу. Напідставі ської думки Господні люди заключали, що се є властиво для посвяченого тішитися скорою смертю радше чим жити на землі довгі дні. Ясним є, що таке заключення є мильне. Життя повинно бути пожаданим по над усі інші річі, тому що в ніякім іншій стані не можна служити Богу. Він повинен пильно старатись вичерпувати всю свою енергію і віддавати честь і славу імені Єговому між людьми, щоб ім'я Єгови прославилося. Ісус був перший, що увійшов в угоду через жертву, і коли Він стрівся лице в лице зі смертю, тоді перший раз слова того тексту

стали зрозумілими. Много раз вороги нападали на Його, але без успіху. В суті річі Єгова сказав до свого любого Сима: „Жадна зла сила не вирве тебе з моєї руки. Ти є посвячений чинити мою волю, і се є моя воля, щоб ти умер і дав викупну ціну за чоловіка; але се не статеться аж у моїм назначенім часі.“ Отже властива думка повисше останнього згаданого вершика є, що Ісус висказав свою постанову чинити волю свого Отця, знаючи, що коли прийде час для нього скінчити свою угоду через жертву, то Його смерть буде дорогою річю в очах Єгови і Єгова буде дбати про Його вічне істновання.

(Докінчення Артикулу в Слідуючій Числі)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. 2. З якого складається вибраний „слуга“ Єгови? Коли і як то тіло було зложено? Чому той „слуга“ є названий „вибраний“?
- 3-5. Поясни чому тут відноситься і говориться про слугу яко одиницю.
6. Поясни чи верші 1 і 2 відносяться до одиниць.
- 7-10. Однини обставини серед яких зсповнились слова у 3 і 4 верші, (а) в числі поодинокім і (б) в числі колективнім.
- 11, 12. Злучи се пророцтво даліше з 3 і 6 вершиком.
13. Поясни як той „слуга“ зрозумів своє визволення і як до нього повернув мир. (Верші 7, 8)
- 14-22. Відноситься до 2 вершика, як можна хвалити „перез Господом“? Понаючи писання, поясни значіння слів: „в крайній живих“.
- 23, 24. Коли верші 10 і 11 були сповнені через Єгови? Коли і як в колективнім зміслі?
- 25, 26. Як хеснота серця може обвинути? Яка була помилка „слуги“ заля котрої винули слова в 12 вершику?

Тексти на Освідчення

Середа 1-го липня, 1931

«І як сю книгу прочитаєш, так привяжиш до неї камінь та й кинь її в середину Ефрату, і промов: От так утоне Вавилон та й не вирине з того нещастя. що пошло на його.» — Еремії 51:63, 64.

ГОСПОДЬ не потребує відвертати людей (представлених через велику ріку Ефрат) від Вавилону нім Він наїде на Вавилон і збудить його. Але се люди що потребують інформації відносно Божого заміру знищити Вавилон і щоб їм дати нагоду утіти з відтам. Відвернувши людей від Вавилону, а головню поінформувавши каясу „визнів“, щоб дати їм спробогу побачити велику конечність втечи з Вавилону і шукати Бога, для того Бог приказав своїм людям на землі підносити Його прапор і указувати людям на царство. — Ісаї 62:10. Світло II, 40.

Середа 8-го липня, 1931

«Про тебе сказав я собі в серці: Шукайте лице мє. Господи, лице твоє шукати му.» — Псалма 27:8, 9.

НЕ Є се важним як люди думають про тебе; але се є важне, що Бог думає про тебе. Признання Господне можна дістати лише тоді, коли хтось чесно і щиро приложить своїх старань бути послухним Богу. Він не може бути послухний Богу, хіба що Його провідником є Слово Боже. Люди з добрими замірами організують і виконують пляни реформації, але Сатана скоро дістає контроль над ними. Властива дорога Християнина є ся: Він мусить пильно старатись бути чистим в слові і в тілі і тримати себе в далека від усяких людських плянів і всякого часу пильно нести свідцтво про імя і ціль Бога Єгови і розказувати людям, котрі хотять слухати Його, що прийшов Богом назначений час і Він дасть їм приналежні благословенства і бажання їх сердець. В 7:1 30.

Середа 15-го липня, 1931

«А мав він мур великий і високий, мав дванацять воріт, а на воротах дванацять ангелів, та й імена написані, котрі були дванацять родів синів Ізраїлевих» — Одкриття 21:12.

БЕЗСУМНІВУ сі ангели стережуть, щоб ніхто не увійшов лише ті, що є в гармонії з законами царства, і також вони збирають або відвертають всіх переступників або чинителів беззаконня. Лише праведні увійдуть. Усі, що увійдуть у ворота мусять співати хвалу для Бога Єгови і голосити про Його суди і стеречи Його інтересів. Се правило відноситься до всіх на землі, що є помазаними слугами Всевишнього. На тих воротах є написані дванацять поколінь Ізраїля; що збачить, що лише правдиві Ізраїльтяни увійдуть і будуть становити часть того святого города, і ті, що увійдуть або котрі є у тім городі, є заняті прославленням Господа і голошенням Його судів. Світло II, 242.

Середа 22-го липня, 1931

«Я правдива виноградина, а Отець мій виноградар» — Йоана 15:1.

ЄГОВА є Той, що насадив виноградину, тому що Він вибрав і назначив Ісуса до позиції Великого Первосвященника і головного урядника і Голови царства. Ся виноградина або дерево належить до Єгови і так само і той овоч котрий (то дерево) родить. Без Отця Єгови нічого не можна було виконати; отже Ісус ділав точно після інструкції Єгови і яко Його апарат. Ті, що будуть товаришати з Ісусом в Його організації і царстві, є уподоблені до віття правдивої виноградини, і від кожної вітки вимагається щоб вона редила овочі; і ті, що роблять старання в послушенстві до приказів родити або приносити овочі, тих Бог признає, щоб вони могли з більшою вмістю виконувати їх угоду. В 7:15, 30.